

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца разрешавају се кад су правноснажно осуђени за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које их чини недостојним јавнотужилачке функције, кад нестручно врше функцију или због учињеног тешког дисциплинског прекршаја. Разлоге за разрешење утврђује Државно веће тужилаца. Одлука Државног већа тужилаца којом су утврђени разлози за разрешење јавног тужиоца доставља се Влади.

Одлуку о престанку функције јавног тужиоца доноси Народна скупштина, при чему одлуку о разрешењу доноси на предлог Владе. Одлуку о престанку функције заменика јавног тужиоца доноси Државно веће тужилаца.

Против одлуке о престанку функције јавни тужилац и заменик јавног тужиоца могу уложити жалбу Уставном суду. Изјављена жалба искључује право на подношење уставне жалбе.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца уживају имунитет. Они не могу бити позвани на одговорност за изражено мишљење у вршењу тужилачке функције, осим ако се ради о кривичном делу кршења закона од стране јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца. Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца не може бити лишен слободе у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вршењу тужилачке функције, односно службе, без одобрења надлежног одбора Народне скупштине.

Устав забрањује политичко деловање јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца и препушта закону да уреди које су друге функције, послови или приватни интереси неспојиви са тужилачком функцијом. По Закону о јавном тужилаштву, јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити на функцији у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе, бити чланови политичке странке, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду. Изузетно, јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца, може бити члан органа управљања институције надлежне за обуку у правосуђу, на основу одлуке Државног већа тужилаца, у складу са посебним законом.

Систем одговорности у јавном тужилаштву. Републички јавни тужилац одговоран је за рад јавног тужилаштва и за свој рад Народној скупштини. Јавни тужиоци одговарају за рад јавног тужилаштва и за свој рад Републичком јавном тужиоцу и Народној скупштини, а нижи јавни тужиоци и непосредно вишем јавном тужиоцу. Заменици јавног тужиоца одговарају за свој рад јавном тужиоцу.

Нижи јавни тужилац подређен је непосредно вишем јавном тужиоцу, а ниже јавно тужилаштво – непосредно вишем јавном тужилаштву. Сваки јавни тужилац подређен је Републичком јавном тужиоцу и свако јавно тужилаштво подређено је Републичком јавном тужилаштву.

Пошто организацију јавног тужилаштва карактерише принцип хијерархије, непосредно виши јавни тужилац може издати нижем јавном тужиоцу обавезно упутство за поступање у појединим предметима када постоји сумња у ефикасност и законитост његовог поступања, а Републички јавни тужилац може издати обавезно упутство сваком јавном тужиоцу. Непосредно виши јавни тужилац може предузети све радње за које је овлашћен нижи јавни тужилац.

Државно веће тужилаца. Државно веће тужилаца је самосталан орган који обезбеђује и гарантује самосталност јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, у складу са Уставом.

Државно веће тужилаца има 11 чланова. У састав Државног већа тужилаца улазе Републички јавни тужилац, министар надлежан за правосуђе и председник надлежног одбора Народне скупштине, као чланови по положају и осам изборних чланова које бира Народна скупштина, у складу са законом. Изборне чланове чине шест јавних тужилаца или заменика јавних тужилаца са сталном функцијом, од којих је један са територије аутономних покрајина, и два угледна и истакнута правника са најмање 15 година искуства у струци, од којих је један адвокат, а други професор правног факултета.

Положај, надлежност, организација и начин рада Државног већа тужилаца, услови и поступак за избор изборних чланова Државног већа тужилаца, трајање мандата и престанак њихове